

הַלְבוֹת נְזִירוֹת פָּרֶק ו

א. נָזִיר שֶׁשָּׁתָה יַיִן, וְאָכַל יוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן אֶפְלוּ יָמִים רַבִּים אֵינוֹ סוֹתֵר מִיָּמֵי נְזִירוֹתוֹ, אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד; וְכֵן אִם גָּלַח מֵעוֹט שְׁעָרָא רִאשׁוֹ, בֵּין בְּשִׁגְגָה בֵּין בְּזָדוֹן. נִתְּגַלַּח רַב רִאשׁוֹ בֵּין בְּתַעַר, בֵּין כְּעֵין תַּעַר וְלֹא נִשְׁאַר מִן הַשְּׁעָרוֹת כְּדֵי לַכּוֹף רִאשׁוֹן לְעִיקָרָן, בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה, אֶפְלוּ גִלְחוּהוּ לְסֻטִּים בְּאַנֶּס הָרִי זֶה סוֹתֵר שְׁלוֹשִׁים יוֹם, עַד שִׁיִּהְיֶה לוֹ פָּרַע; וְאַחֵר כֶּךָ מִתְּחִיל לַמָּנוֹת.

ב. פִּיצָד: נָדָר נְזִירוֹת מֵאָה יוֹם, וְלֵאחֵר עֶשְׂרִים יוֹם נִתְּגַלַּח רַב רִאשׁוֹ הָרִי זֶה שׁוֹהָה שְׁלוֹשִׁים יוֹם, עַד שִׁירְבָה שְׁעָרָא רִאשׁוֹ, וְאַחֵר הַשְּׁלוֹשִׁים יוֹם, מוֹנֶה שְׁמוֹנִים יוֹם תְּשֻׁלוּם יָמֵי נְזִירוֹתוֹ; וְכָל אוֹתָן הַשְּׁלוֹשִׁים יוֹם כָּל דְּקָדוּקֵי נְזִירוֹת עָלָיו, אֲלֹא שְׂאִין עוֹלִין לוֹ מִן הַמִּנִּין.

ג. נָזִיר שֶׁנִּטְמָא בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה, וְאֶפְלוּ טְמֵאוּהוּ גוּיִים בְּאַנֶּס סוֹתֵר הַכֹּל, וּמִגְלַח תְּגִלַּחַת טְמֵאָה, וּמִבִּיא קִרְבָּנוֹת טְמֵאָה; וּמִתְּחִיל לַמָּנוֹת יָמֵי נְזִירוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ" (במדבר ו, יב). וְאֶפְלוּ נִטְמָא בְּיוֹם מְלֹאת יָמֵי נִזְרוֹ בְּסוֹף הַיּוֹם, סוֹתֵר הַכֹּל.

ד. נִטְמָא אַחֵר יוֹם מְלֹאת, שֶׁהוּא יוֹם הַבָּאת קִרְבָּנוֹת טְהוֹרָה אֵלּוּ לֹא נִטְמָא סֵתֵר שְׁלוֹשִׁים יוֹם בְּלִבָּד. וְכִיצַד יַעֲשֶׂה: מִבִּיא קִרְבָּנוֹת טְמֵאָה כְּשִׁיטָהּ, וּמִגְלַח תְּגִלַּחַת טְמֵאָה; וּמִתְּחִיל לַמָּנוֹת נְזִירוֹת שְׁלוֹשִׁים יוֹם, וּמִגְלַח תְּגִלַּחַת טְהוֹרָה, וּמִבִּיא קִרְבָּנוֹת טְהוֹרָה. וְאִם נִטְמָא אַחֵר שֶׁנִּזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים, אֵינוֹ סוֹתֵר כָּלוּם; אֲלֹא מִבִּיא שְׂאֵר קִרְבָּנוֹת טְהוֹרָה שָׁלוּ, כְּשִׁיטָהּ.

ה. נִטְמָא בְּיוֹם שְׁלֹאֲחֵרָיו, שֶׁהוּא יוֹם שְׂרָאוֹי לְגַדֵּל שְׁעָרָא אֵלּוּ גִלַּח אַחֵר מְלֹאת הָרִי זֶה אֵינוֹ סוֹתֵר כָּלוּם, וְאֵף עַל פִּי שְׁעָדִין לֹא גִלַּח: שֶׁהָרִי שְׁלֵמָה הַנְּזִירוֹת, וְכָל הַנִּטְפָּל לָהּ.

ו. נִטְמָא בְּיוֹם שְׁנֵדָר, אוֹ בְּשָׁנִי אֵינוֹ סוֹתֵר, אֲלֹא מִשְׁלִים עֲלֵיהֶם אַחֵר שִׁיבִיא קִרְבָּנוֹ: שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ" (במדבר ו, יב), עַד שִׁיִּהְיוּ שָׁם יָמִים רִאשׁוֹנִים. לְפִיכָךְ אִם נִטְמָא מִשְׁלִישִׁי וְהִלָּאָה, סוֹתֵר כָּל הַקּוֹדֶמִין.

ז. נָדָר בְּנִזְיֹר, וְהוּא טְמָא מֵת חָלָה עָלָיו נְזִירוֹת; וְאִם נִטְמָא פַּעַם אַחֲרָת, אוֹ שָׁתָה יַיִן, אוֹ גִלַּח לוֹקָה. וְאִם שָׁהָה בְּטְמֵאוֹתוֹ כַּמָּה יָמִים, אֵין עוֹלִין לוֹ עַד שִׁיִּזְהַר שְׁלִישִׁי וּשְׁבִיעִי, וְיִטְבֹּל בְּשִׁבְעֵי. וְיוֹם שְׁבִיעִי שָׁלוּ, עוֹלָה לוֹ מִמִּנִּין נְזִירוֹת לָזֶה שְׁנֵדָר וְהוּא טְמָא; אֲבָל נָזִיר טְהוֹר שֶׁנִּטְמָא, אֵינוֹ מִתְּחִיל לַמָּנוֹת אֲלֹא מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה.

ח. מִי שְׁנֵדָר וְהוּא בְּבֵית הַקְּבָרוֹת, נְזִירוֹת חָלָה עָלָיו; וְאֶפְלוּ שָׁהָה שָׁם כַּמָּה יָמִים אֵין עוֹלִין לוֹ, וְלוֹקָה עַל שֶׁהִיתָ שָׁם. וְאִם הִתְרוּ בּוֹ שְׁלֹא יִזִּיר שָׁם, אֵינוֹ מִגְלַח שְׁעָרוֹ כְּשִׁיצֵא מִשָּׁם; וְאִם נִטְמָא שָׁם בְּבֵית הַקְּבָרוֹת בְּאַחַת מִן הַטְּמָאוֹת שֶׁהַנְּזִיר מִגְלַח עֲלֵיהֶן, אֵינוֹ מִגְלַח וְאֵינוֹ מִבִּיא קִרְבָּן טְמֵאָה.

ט. נִכְנָס לְשֵׁם בְּשָׂדֶה תְּבָהּ וּמִגְדָּל, וּבָא חֲבֵרוֹ וּפָרַע עָלָיו אֵת הַמַּעֲזֵבָה וְנִטְמָא אֵף עַל פִּי שֶׁשָּׁהָה שָׁם, אֵינוֹ לוֹקָה; אֲבָל מִכֵּין אוֹתוֹ מִכַּת מְרֹדוֹת, אִם שָׁהָה.

י. יָצָא מִבֵּית הַקְּבָרוֹת, וְשָׁהָה יָמִים וַחֲזָר וְנִכְנָס אֵין אוֹתָן הַיָּמִים עוֹלִין לוֹ. יָצָא וְהִזָּה וְטָבַל וְטָהַר, וּמִנָּה יָמִים מִנְּזִירוֹתוֹ, וַחֲזָר

לְבֵית הַקְּבֻרֹת הָרִי אוֹתָן הַיָּמִים שְׁמָנָה עוֹלִין לוֹ: וְאָפְלוּ נִכְנָס בַּיּוֹם שְׁמִינִי שְׁלוֹ, הָרִי שְׁבִיעִי שְׁלוֹ עוֹלָה לוֹ מִן הַמִּנְיָן. וְאִם נִטְמָא שָׁם אַחֵר שְׁנִכְנָס, בְּאַחַת מִן הַטְּמָאוֹת שֶׁהַנָּזִיר מְגַלַּח עָלֶיהֶן מִבֵּיא קָרְבַּן טְמֵאָה, וְסוֹתֵר הַיָּמִים הַקּוֹדְמִין, וּמְגַלַּח תְּגַלַּחַת טְמֵאָה.

יא. תְּגַלַּחַת טְמֵאָה כִּיצַד הִיא: נָזִיר שֶׁנִּטְמָא בְּאַחַת מִן הַטְּמָאוֹת שֶׁהוּא מְגַלַּח עָלֶיהֶן, הָרִי זֶה מִזֶּה עָלָיו בְּשִׁלְשִׁי וּבְשִׁבְעִי, וּמְגַלַּח שְׁעָרָא רִאשׁוֹ בְּשִׁבְעִי, וְטוֹבֵל בְּשִׁבְעִי אַחֵר הַהִזְיָה כְּדָרֶךְ כָּל טְמֵאֵי מֵת, וּמַעְרִיב שְׁמֶשׁוֹ; וּמִבֵּיא קָרְבָּנוֹתָיו בְּשְׁמִינִי וְהֵן שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, אֶחָד לְעוֹלָה וְאֶחָד לַחֲטָאֹת, וְכִבְשֹׁ בֶן שָׁנָתוֹ לְאַשָּׁם. וְסוֹתֵר כָּל הַיָּמִים הַקּוֹדְמִין, וּמִתְחִיל לְמִנּוֹת נְזִירוֹתָיו; וְאִם גָּלַח בְּשְׁמִינִי, מִבֵּיא קָרְבָּנוֹתָיו בּוֹ בַּיּוֹם.

יב. מֵאִמָּתִי מִתְחִיל לְמִנּוֹת, מְשִׁיבֵיא חֲטָאֹתוֹ; אֲבָל עוֹלָתוֹ וְאַשְׁמוֹ, אֵין מַעֲכָבִין אוֹתוֹ מִלְּמִנּוֹת. הָרִי שֶׁהִזָּה בְּשִׁלְשִׁי וּבְשִׁבְעִי, וְלֹא טָבַל וְנִתְאַחֵר כַּמָּה יָמִים כְּשִׁיטְבַל, יַעְרִיב שְׁמֶשׁוֹ וְיָבִיא קָרְבָּנוֹתָיו לְמַחֵר.

יג. טָבַל וְהַעְרִיב שְׁמֶשׁוֹ, וְאַחֵר קָרְבָּנוֹתָיו אֵינוֹ מִתְחִיל לְמִנּוֹת, עַד שְׁיָבִיא חֲטָאֹתוֹ; אֲבָל עוֹלָתוֹ וְאַשְׁמוֹ, אֵין מַעֲכָבִין אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

יד. כְּשֶׁמְגַלַּח הַנָּזִיר תְּגַלַּחַת טְמֵאָה אֵינוֹ צָרִיךְ לְגַלַּח פֶּתַח הַמִּקְדָּשׁ, וְלֹא לְהַשְׁלִיךְ שְׁעָרוֹ עַל הָאֵשׁ. וּבֵין שְׁגֻלַּח בְּמִדִּינָה אוֹ בְּמִקְדָּשׁ, שְׁעָרוֹ אֲסוּר בַּהֲנִיָּה וְטַעוֹן קְבִירָה; וְאֲפֹרוֹ אֲסוּר, כֹּאפֵר כָּל הַנִּקְבְּרִין. וְהַמְגַלַּח בְּמִקְדָּשׁ אִם הִשְׁלִיכוֹ תַּחַת דּוֹד הָאֵשׁ, יָצָא.

טו. נָזִיר שֶׁנִּטְמָא טְמָאוֹת הָרַבָּה בֵּין שְׁלֹשָׁה הִתְרוּ בּוֹ עַל כָּל אַחַת וְאַחַת, בֵּין שֶׁהִתְרוּ בּוֹ עַל כָּל אַחַת וְאַחַת אֵינוֹ מִבֵּיא עַל טְמָאוֹתָיו אֲלֹא קָרְבַּן אֶחָד. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, שֶׁנִּטְמָא פַּעַם שְׁנִיָּה קֹדֶם שְׁיָבִיא קָרְבָּנוֹת טְמֵאָה הִרְאֵשׁוּנָה; וְאִף עַל פִּי שְׁנִתְאַחֵר כַּמָּה יָמִים אַחֵר טִהְרָתוֹ קֹדֶם הִבָּאת חֲטָאֹתוֹ, וְנִטְמָא בְּאוֹתָן הַיָּמִים אֵינוֹ מִבֵּיא אֲלֹא קָרְבַּן אֶחָד. אֲבָל אִם נִטְמָא וְטִהַר וְהִבִּיא חֲטָאֹתוֹ, וְנִטְמָא פַּעַם שְׁנִיָּה אַחֵר שֶׁהִבִּיא חֲטָאֹתוֹ אִף עַל פִּי שְׁעָדִין לֹא הִבִּיא אֶשְׁמוֹ וְעוֹלָתוֹ, חֵיב בְּקָרְבָּנוֹת אַחֲרוֹת.

טז. נָזִיר שֶׁגָּלַח תְּגַלַּחַת טִהְרָה, וְאַחֵר כֶּךָ נֹדַע שֶׁטְמָא הָיָה בְּתוֹךְ יָמֵי נְזִירוֹ אִם בְּטְמֵאָה יָדוּעָה נִטְמָא סוֹתֵר הַכֹּל, וּמִבֵּיא קָרְבָּנוֹת טְמֵאָה, וּמְגַלַּח תְּגַלַּחַת טְמֵאָה; וּמוֹנֶה נְזִירוֹת אַחֲרָת, וּמִבֵּיא קָרְבָּנוֹת טִהְרָה.

יז. וְאִם בְּטְמָאת הַתְּהוֹם נִטְמָא, אֵינוֹ סוֹתֵר; וְדָבָר זֶה, הִלְכָה מִפִּי הַקְּבֻלָּה. וְאִם עַד שְׁלֹשָׁה נִזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים, נֹדַע שֶׁהוּא טָמֵא בֵּין בְּטְמֵאָה יָדוּעָה, בֵּין בְּטְמָאת הַתְּהוֹם סוֹתֵר הַכֹּל; נֹדַע לוֹ אַחֵר שֶׁנִּזְרַק אֶחָד מִן הַדָּמִים אִף עַל פִּי שְׁלֹשָׁה גִּלְחֵי הוֹאִיל וְטְמֵאָה שְׂאִינָה יָדוּעָה הִיא, אֵינוֹ סוֹתֵר.

יח. אֵיזֹו הִיא טְמָאת הַתְּהוֹם כָּל שְׂאִין אָדָם מִכִּירָה, אֲפֹלוּ בְּסוֹף הָעוֹלָם. וְלֹא אָמְרוּ טְמָאת הַתְּהוֹם אֲלֹא לְמַת בְּלִבָּד; אֲבָל הָרוּג, לֹא שֶׁהָרִי יָדַע בּוֹ זֶה שֶׁהָרָגוֹ. נִמְצָא הֵמָּה גָּלוּי, אֵין זֶה טְמָאת הַתְּהוֹם. נִמְצָא מְשַׁקֵּעַ בְּקִרְקַעִית מַעְרָה וְהַמִּים עַל גִּבּוֹ, הָרִי זֶה טְמָאת הַתְּהוֹם שְׂאִינָה יָדוּעָה; הָיָה טָמוּן בְּתֵבָן אוֹ בְּצִרְרוֹת,

הרי זו טמאת התהום שאינה ידועה ; הִיא טמון במים באֶפֶלָה
ובנְקִיקֵי הַסְּלָעִים, אינה טמאת התהום.

יט. נזיר שנטמא במת, וירד וטבל במַעֲרָה, והביא קרבנות
טמאה, ומנה נזירות וגלח תגלחת טהרה, ואחר כך נודע שמת
היא מִשְׁקַע בְּקִרְקַעִית הַמַּעֲרָה כְּשִׁירָד לטבל אף על פי שהיא
טמאה שאינה ידועה סתר הכל, מפני שהחזק לטמאה, וחזקת
הטמא טמא, עד שיטהר ודאי.

כ. ירד להקרי הרי זה טהור, עד שידע שנגע ; נמצא המת צף על
פני המים הרי זה בחזקת טמא, שחזקתו שנגע בזה שהוא צף.